

Περὶ τὸν ἔκδοτόν τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος.

Ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις, δι' ἀπλῆς ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης, ἀποσπάσασα ἀπὸ τὰ κοινὰ Δικαστήρια διαφόρων εἰδῶν ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ἐνόμασεν Ἀμφισβητούμενον Διοικητικὸν (Contentieuse-administrative) καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν κατὰ τόπους Δικαστηρίων, κρινόντων πρωτοκλήτως, καὶ διετήρησεν ἐν ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίζῃ περὶ αὐτῶν ἀνεκκλητῶς καὶ ἀντιπροσώπως.

Μετὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ἐξεδόθησαν αἱ γνωσταὶ ὁδηγίαι περὶ τοῦ Ἀμφισβητούμενου Διοικητικοῦ, ἐν εἰδίᾳ διατάγματι.

Ἐρρωσάν πολλοὶ ἐναντίον τινῶν διατάξεων τῶν ὁδηγίων τούτων, καὶ παρετήρησαν περιπλέον, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχωσιν αὗται ἰσχύον νόμου, χωρὶς τῆς Γερουσίας τὴν συναινέσιν· ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις εἶχε πρόχειρον τὴν ἀπόκρισιν.

Αἱ ὁδηγίαι, εἶπεν, αὗται δὲν εἶναι πλάσμα τῶν χειρῶν μου· ἐξήχθησαν ὅλα ἀπὸ τοῦς πολιτικοῦς νόμους τῶν Αὐτοκρατόρων, τοὺς ὁποίους ὅλαι αἱ Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις καθιέρωσαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, καὶ ἤθελεν εἰσθεῖ παράλογον νὰ ἰσχυρῇ ἡ Γερουσία, ἂν ἰσχύουν ὅσα ὅλαι ὁμοφώνως αἱ Ἐθνικαὶ Συνελεύσεις ἐψήφισαν.

Δὲν ἐξετάζω ἂν οἱ λόγοι αὗτοι ἔχουν τὸν τόπον τῶν παρηγορητικῶν ἐν παρόδῳ, ὅτι ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' Συνέλευσις, μὲ ὅλας τὰς ἐλαττώματα, ἐγνώρισε τὴν ἀνάγκην νὰ συντεθῶσι κώδικες, διά τε τὸ ἀσύμφωνον τῶν Αὐτοκρατορικῶν νόμων καὶ διὰ τὴν παντελεῖα αὐτῶν ἑλλειψιν, καὶ διὰ ψήφισματος ἀνέθηκε τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ⁽¹⁾. ἀλλ' αὕτη ἀγνοεῖται διὰ τοίους λόγους ἀφῆκε τὸ ψήφισμα ταῦτο μετὰ πολλῶν ἄλλων κοιμώμενον, εὐχαριστουμένη νὰ διακρίνῃ τὰ Δικαστήρια μὲ νόμους, τοὺς ὁποίους ποτε δὲν ἐκέντησεν.

Μόλις εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ὑπάρχουν δύο μόνον σώματα τῶν Βασιλικῶν, καὶ αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι οὐδ' αὐτοὶ ὠφελοῦνται, οὐδ' ἄλλους νὰ ὠφεληθῶσιν ἀφικνουσιν ⁽²⁾.

Ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις δὲν θέλει δείξει βέβαια τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, ἀντίως δὲν ἐπιθυμῇ νὰ πληττῶνται συνεχῶς αἱ ἀκοαὶ τῆς ἀπὸ τῶν δυσάρεστον ἔχον τῶν γογγυσμῶν τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἤδη συγκροτούμενη Ἐθνικὴ Συνέλευσις θέλει δώσει εἰς αὐτὴν τὰς βάσεις· περὶ τούτου δὲν ἀμφιβάλλομεν.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον.

Ἡ ἐγκύκλιος καὶ αἱ ὁδηγίαι διεδόθησαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὅλοι ὑπεχρεώθησαν ν' ἀκολουθήσουν τὰς διατάξεις τῶν ἀπαρράλλακτως, ὡς ἐγείνε καὶ διὰ τὰς διαδικασίας, τὰς ὁποίας ἡ Γερουσία πώποτε δὲν ἐπεκύρωσεν.

Τὰ κατὰ τῶν διαδικασιῶν ἐκείνων καὶ τοῦ δικαστικοῦ

⁽¹⁾ Ἰδ. φῆψ. Β'.

⁽²⁾ Καὶ τὰ δύο ταῦτα σώματα, κατὰ δυστυχίαν, εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ καλογόρων τοιούτων, οἱ ὁποῖοι, συνειδητοῦν νὰ γυμνῶσιν αὐτοὺς πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ἐξέλειψαν ἀπὸ τὰ λείψατα τῶν ἐκτὸς τοῦ βίου ἀποδύναι τὸ ἀναεῖξεν καὶ τὰ συνώνυμα.

ὀργανισμοῦ παράπονα τοῦ λαοῦ ὑπεγύρευσαν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως, καὶ τὸ 16 φύλλον τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι δὲν μένει, εἰμὴ εἰς τὴν θελήσιν τῆς Γερουσίας, ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς πολίτας ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται, ἀνυπομόνως περιμένοντες τῶν Δικαστηρίων τὴν σύστασιν.

Διὰ τὰς περὶ Ἀμφισβητούμενου Διοικητικοῦ διατάξεις δὲν φαίνεται νὰ ἐλήφθη μέχρι τοῦδε καμμίᾳ φροντίς βελτιώσεως, μολονότι αἱ κραυγαὶ τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι καὶ κατὰ τούτων ὀλιγώτεραι. Καὶ εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἡ ὕλη αὕτη ὑπάγεται, πρῶτος τῶν ἄλλων ἀναλαζών τῆς Γραμματείας ταύτης τὴν διεύθυνσιν, ὑποφέρει νὰ φανῇ τελευταῖος εἰς τὰ σπουδαιότερα ἔργα του.

Αἱ διοικητικαὶ ὑποθέσεις εἶναι ἀδύνατον νὰ προσδύσωσι κατὰ τοὺς προϋπάρχοντας κανονισμούς· εἶναι καθόλου παράλογον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς μὲ τὰς δικαστικὰς τύπους, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ δικαστικὰ ἔξοδα, ἐνῶ ὁ κύριος σκοπὸς, διὰ τὸν ὁποῖον ἀποσπῶνται εἰς τινὰς ἐπικρατείας ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Δικαστηρίων, εἶναι ἡ ἀπλότης τῆς διαδικασίας, ἡ ἀπὸ τῶν ἐξόδων ἀπαλλαγὴ, καὶ ἡ σύντομος αὐτῶν ἀποπεράτωσις. Εἶναι ἐπίσης παράλογον, καὶ περιπλέον ἄδικον ν' ἀνατεθῶσιν εἰς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχάς, ὡς καὶ πρότερον. Καθεὶς γνωρίζει, ὅτι κανεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἐνταυτῷ δικαστὴς καὶ δικαζόμενος.

Ὁ Κύριος Π. Κ. εἰς τὴν περὶ Δικαστηρίων διατριβὴν του συμβουλεύει τὴν Κυβέρνησιν νὰ συστήσῃ μίαν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ κρίσιν τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων.

Δὲν ἤξεύρω ἂν εἰς ἄλλας ἐπικρατείας τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι κατὰλληλον· ἡ πείρα ὅμως ἀπέδειξεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὄχι μόνον δὲν ὠφέλησεν, ἀλλὰ καὶ σημαντικῶς ἐξημίωσε καὶ τοὺς ιδιώτας καὶ τὰ δημόσια.

Ἡ παρελθούσα Κυβέρνησις, πρὶν ἀναθέσθαι εἰς τοὺς Διοικητὰς τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις, εἶχε συστήσῃ εἰδικὴν τινα ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ κρίσιν τῶν διαφορῶν, ὅσαι, πηγάζουσιν ἀπὸ τὰς προσόδους τοῦ 1829 ἔτους, ἀπέβλεπον τὸ δημόσιον, τοὺς ἐνοικιαστὰς, τοὺς ὑπεννοικιαστὰς καὶ τοὺς κατοίκους διαφορῶν χωρίων.

Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, τῆς συστάσεως τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς ἦτον ἡ σύντομος ἀποπεράτωσις τῶν δικῶν, εἰς δύο ὀλοκληρίων ἐτῶν διάστημα, ἀπὸ διακοσίας περίπου ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι εἰς αὐτὴν εἰσῆχθησαν, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφασίσῃ εἰμὴ μόνον ἐξήκοντα. Ὅλαι αἱ ἄλλαι μένουσιν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς καὶ ὑπομονῇ, ἂν αἱ παρ' αὐτῆς ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπεδέχοντο ἐκτέλεσιν. Βιασμένη πολλάκις νὰ πρσκαλῇ ὡς ἐναγομένους, ἢ ὡς μάρτυρας, τοὺς κατοίκους ὀλοκληρίων χωρίων, τὰ ὁποῖα ἀπεῖχον ἐνίοτε ὄχι ὀλίγων ἡμερῶν διάστημα, δὲν ἠδυνήθη ποτὲ ὄχι μόνον νὰ ἰδῇ ἐνώπιόν της ὅλους τοὺς καλουμένους, ἀλλ' οὐδὲ νὰ πληροφορηθῇ θετικῶς, ἂν εἰς ὅλους ἐκωσποινήθησαν αἱ κλήσεις της. Εὐρίσκετο λοιπὸν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην, ἢ νὰ περιμένῃ εἰς προθεσμίας ἀπεριόριστους τῶν καλουμένων τὴν ἐμφάνισιν, ἢ νὰ ἐκδίδῃ ἐρήμην τὰς ἀποφάσεις της.

Τὸ δεύτερον ἐφαίνεται πρατιμότερον τόσον μᾶλλον, ὅσα

τις ἀγωνισθεῖς ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Ναπολέοντος, ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅχι ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὰς περιπετείας τοῦ πολέμου· ἐνδεκαετὴς διατριβὴ μου εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἐξοικεῖωσε μὲ τὴν διάλεκτόν σας, τὰς συνθεῖς, καὶ πρὸ πάντων μὲ τὰς ἀνάγκας σας· ὑπέφερα, καὶ οὐκ οὐκ, ὅλας τὰς στερεώσεις, ὅλους τοὺς κόπους, ὅλους τοὺς κινδύνους τοῦ ἱεροῦ σας ἀγῶνος· ἔμαθα πρὸ πάντων νὰ σφριρόνωμαι εἰς τὴν φρόνησιν καὶ ὑπομονὴν, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τόσον ἐντίμως τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Δὲν μὲ ταπεινῶνται λοιπὸν τὸ μέγα τοῦτο ἔργον. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θέλω συνεργῆσαι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸ καλόν. Ἄν μ' ὅλα τὰ πατριωτικά της αἰσθήματα ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤμπορῇ ἀμέσως νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην σας, θέλομεν πασχίσει τουλάχιστον νὰ διατηρήσωμεν τὰ παρόντα δι' εὐτυχεστέραν ἐποχὴν.

Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶται, ὁ μόνος μου σκοπὸς εἶναι ἡ ἐλάφρυνσις καὶ βελτίωσις τῆς ἡθικῆς καὶ φυσικῆς σας στάσεως, καθόσον κρέμαται ἀπὸ τὸν ζήλόν μου καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς τὰ συμφέροντά σας ἐντελὴ ἀφοσίωσίν μου. Γνωρίζετε με, ὡς τὸν καλῆτερόν σας φίλον καὶ θερμότερον ὑπερασπιστὴν σας· καὶ ἐντὸς ὀλίγου θέλετε πεισθῆ, ὅτι ἡ διαγωγή μου καὶ τὰ ἔργα μου θέλουν εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν δεσμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγὼ σήμερον ὑποχρεοῦμαι πρὸς τὴν πατρίδα, πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς ὑμᾶς.

Ο Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ

Φ. ΓΡΑΙΑΛΛΑΡΔΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 7 Μαΐου.—Δύο δίκροτα, τὰ ὁποῖα ἦσαν προσδιωρισμένα διὰ τὴν Λισαβόνα, καὶ εἶχον ἐμποδισθῇ διὰ τὴν προσδοκωμένην μεταλλαγὴν τοῦ Ἰπουργείου, διατάχθησαν τώρα νὰ ἀναχθῶσιν, ἐὰν τυχὸν δὲν ἀνεχώρησαν μέχρι τοῦδε. Τὰ ἐν τῷ Γάγῳ εὐρισκόμενα Ἀγγλικὰ πλοῖα θέλουν εἰσελθῇ τοῦ λιμένος διὰ νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτῶν, καὶ θέλουσι μείνει ὅλα ὅμοι ἐξω τοῦ ὅρμου, τηρούντα ἀκριβῶς οὐδετερότητα, διὰ νὰ βοηθήσωσι τὸν Δὸν Πέτρον ὅποτε ἤθελε παραβῇ ἡ Ἰσπανία τὴν οὐδετερότητα ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη νὰ φυλάξῃ. — (Σφαῖρα)

Αὐτόθεν, 9 Μαΐου.—Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῶν Ὁμοτιμῶν, ἐρωτήσαντος τοῦ Κόμητος Ἀρεβούδ, περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῶν ἐνεστώτων Ἰπουργίων εἰς τὴν διοίκησιν, ὁ Κόμης Γραὶ ἔκαμε τὴν ἐξῆς δηλοποίησιν.

«Εἶπεν ὁ Κόμης Γραὶ ὅτι, ἐὰν δὲν τὸν ἤρῳτα ὁ εὐγενὴς Κόμης περὶ τούτου, ἤθελεν ἐτοιμασθῇ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ συνέδριον τὴν ἐκβασιν, δὲν λέγει τῶν διαπραγματεύσεων, ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρει νὰ μετεχειρίσθῃ ποτὲ αὐτὴν τὴν λέξιν, ἀλλὰ τῶν διακοινώσεων, αἵτινες ἐγένοντο μετὰ τῆς Α. Μ. καὶ αὐτοῦ, ἀφ' οὗτου παρέδωκε τὰς σφραγίδας, καὶ ἀφ' οὗτου παρητήθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ εὐγενὴς Δούξ, τὴν ὁποίαν ἐνόμισε χρέος του νὰ ἐκπληρώσῃ. Ἀσμενος δὲ τώρα πληροῖται τὸ συνέδριον ὅτι αἱ διακοινώσεις αὗται εἶχον φέρει τὴν ἐκβασιν ταύτην, ὅτι, κατὰ τὴν θέλησιν τῆς Α. Μ., καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς εἶδε τώρα ὅτι δύναται νὰ ἐλπίζῃ μετὰ βεβαιότητος ὅτι θέλει φυλάξῃ τὴν εἰς τὸ συνέδριον δοθεῖσαν ὑπόσχεσίν του νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, ἐὰν δὲ ἔχη ἰκανὴν βεβαιότητα ὅτι θέλει παραδεχθῇ τὸ μεταρρυθμιστικὸν προδούλευμα ἀνέπαρον καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀρχάς, καὶ καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς οὐσιώδεις σκοπούς· καὶ ἐπειδὴ εὐρέθη τώρα εἰς κατὰστασιν, ὥστε νὰ ἔχη πεποιθήσιν καὶ βεβαιότητα

περὶ τούτου, καὶ ἐπειδὴ ἔλαβε τὰς εὐμενῶς δοθείσας πρὸς αὐτὴν διαταγὰς τῆς Α. Μ., οἱ ἐνεστώτες Ἰπουργοὶ τῆς Α. Μ. θέλουσι ἐξακολουθήσει εἰς τὴν Διοίκησιν. Ἀποκριθεὶς δὲ τώρα εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ εὐγενοῦς Κόμητος, δὲν ἤθελεν ἀναφέρει τίποτε ἀφ' ὅσα συνέβησαν. Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διεξαχθῇ τὸ μέτρον μὲ εἰρήνην διὰ νὰ μὴ δοθῇ ἀφορμὴ ἐρεθισμοῦ εἰς τὰ ἔξω. Αἰσθάνεται προσέτι ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο πρέπει νὰ ἐκπεραιωθῇ ταχέως, ἐπειδὴ ἐλπίζει ὅτι ὁ λαὸς θέλει εὐχαριστηθῇ δι' αὐτό. Πρὸς δὲ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα θέλουν ἀποβλέπει αἱ προσπάθειαι τοῦ μὲ τὴν αὐτὴν διάνοιαν καὶ μὲ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, ὡς καὶ προτοῦ· ἐλπίζει δὲ ὅτι προβλέπει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν θέλει τελειώσῃ αὐτὸ τὸ ζήτημα, καὶ θέλει παύσει πᾶσα θερμὴ ἐχθροπάθεια, καὶ θέλουν ἀνανεωθῇ τὰ μέσα ἐκείνα τῆς εὐδαιμονίας, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἄβυσθος εἰς τὸ ἔθνος, καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων ἄλλο δὲν ἀπηταιτο εἰμὴ ἡ πολιτικὴ μεταρρύθμισις.»

Ἀνεκδιήγητος ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ πανταχοῦ, ὅταν ἠκούσθη ἡ εἰδήσις τῆς εἰς τὴν διοίκησιν ἐπανόδου τοῦ λόρδου Γραὶ. Ἡολόγουν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν· ἐβρόντων αἱ κανονοβόλαι, καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, ἀνεπέτασαν τὰς σημαίας των. Ζωηροτάτη φαιδρότης ἦτον ζωγραφισμένη εἰς ἐκάστου τὸ πρόσωπον. Πανταχοῦ περιεπτύσσοντο οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀσπαζόμενοι συνεχαίροντο πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἂν ἤθελον ἀποκτήσει μέγα τι κειμήλιον, καὶ σωθῇ μόλις ἐκ τοῦ θανάτου. (Περικηγητής.)

Ἐκ Παρισίων, 4 Μαΐου.—Οἱ παραταθέντες πόνοι τοῦ Κυρίου Κασιμίρου Περερίου κατέπαυσαν μὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀπαίσιον τοῦτο συμβεβηκὸς ἠκολούθησε σήμερον τὸ πρωὶ κατὰ τὴν ἐξοχὴν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Ἡ παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοῦ οἰκογενείας δειχθεῖσα παραμυθητικὴ φιλοφροσύνη, ἔτι δὲ καὶ ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πάσης τάξεως, παντὸς βαθμοῦ καὶ παντὸς κόμματος, κατ' ἐξάκριστον δὲ, τῶν διασημοτέρων τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἀντιπάλων, ἀδικοκόπως ἐρευνώντων περὶ αὐτοῦ, ἐνόσω ἡσθάνει, εἶναι τεκμήριον τῆς παρὰ πάντων τιμῆς, τὴν ὁποίαν δικαίως ἀπελάμβανεν. Ὁ μακαρίτης Ἰπουργὸς ἦτον εἰς τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Αὐτόθεν, 10 Μαΐου.—Γράφουσιν ἐκ Μαδρίτου τὰ ἐξῆς.

Ἦρχισεν ἤδη ὁ τῆς Γαλλίας Πρέσβυς τὰς διαπραγματεύσεις του μετὰ τοῦ Κυρίου Α. Ἀλκουδία περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν δικαίων, τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ Δὸν Πέτρος ἐπὶ τοῦ διαδήματός τῆς Πορτογαλλίας ὑπὲρ τῆς Δόννας Μαρίας. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι δυσκολίαι προέρχονται ἐκ τῶν δύο τούτων, ἀπὸ τῆς παρὰ τοῦ Φερδινάνδου γενομένης ἀναγνωρίσεως τοῦ Δὸν Μιχουέλου, καὶ β' ἐκ τοῦ φόβου, τὸν ὁποῖον ἐλάβεν ἡ Ἰσπανία διὰ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει λείψει νὰ δώσῃ ὁ Δὸν Πέτρος εἰς τὴν Πορτογαλίαν. Εὐκόλως δὲ εἰμπορεῖ τις νὰ ἀπαλλαγθῇ τῆς πρώτης περιπλοκῆς, ἀκολουθῶν τὸ ἀλλεπλληλῶς δὲ πρὸς τὴν Εὐρώπην κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς παράδειγμα τοῦ ν' ἀναγνωρίζονται τὰ δίκαια τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κρατούντος. Ἡ περίστασις ὅμως αὕτη δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν Συνταγματικῆς συστάματος· ἡ ἐπίρροια αὐτοῦ εἶναι ἐπιφορὰ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ προβλέπομεν ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, διὰ νὰ προλάβωσι τὰ ἐπικυλῶντα, θέλουσιν ἀπαίτησαι ὅτι νὰ γένωσι καποιαὶ μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν Κυβερνήσιν μας. Τοῦτο ἐπιθυμοῦσι ν' ἀποφεύγωσιν οἱ Ἀποστολικοὶ, διὰ νὰ φυλάξωσι τὴν

γραφα, τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Α' ΚεΦ. τῆς ἀγωγῆς τῆς
 Λαδὸν ὑπ' ἑψιν τὴν ὑπ' Αρ. 1998 πρόσκλησιν τῆς
 Δικαστηρίου τέτρε πρὸς τὸν Κ. Α. Ριζόπουλον, δι' ἧς προ-
 σκεφθῶσι περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπιτρόπων τῆς περὶ
 ὁ λόγος ἀνήλικος.
 Τὸ Δικαστήριον, χωρὶς νὰ ἐπέμβῃ εἰς λεπτομερεῖς
 παρατηρήσεις, χρεώσῃ μόνον νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς
 ἀξιώματος "ὅσις σιωπᾷ, ἐπικυροῖ, ἢ σύμ-
 φωνά μετ' ὁρῶν ὑπ' Αρ. 156 ἄρθρον τῆς Πολ. Διαδικ.
 Ἀποφασίζει.

Α'. Ἐπικυρῶται τὸ Α'. ΚεΦ. τῆς ἀγωγῆς τῆς Κ.
 Α. Δημολαμπρῆς τῆς ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1830.

Β'. Τὰ διαφερόμενα μέρη νὰ προτείνωσιν ἐν-
 τὸς τριῶν ἡμερῶν δύο αὐτῶμα, ἵνα, ἐπεξεργαζόμενα
 τὰ διάφορα εἶδη τῶν σημειωμένων παρὰ τῆς Κ. Δη-
 μολαμπρῆς νομισμάτων καὶ τινων εἰδῶν, ἀναφέρωσιν
 εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν ἀξίαν αὐτῶν, τὴν ὅποιαν ἔφε-
 ρον τότε, ὅτε ὁ Δημολαμπρὸς ἔδωκε τὰς ποσότητας
 αὐτάς, ἀναλογῶντες αὐτὴν εἰς Φοίνικας.

Γ'. Ἐν περιπτώσει σιωπῆς, θέλει διορίζει τὸ Δι-
 καστήριον.

Δ'. Ἐπὶ τῆς ποσότητος αὐτῆς θέλει λογιθῇ τὸ
 δικαστικὸν δικαίωμα.

Ε'. Ἡ παρῶσα εἶναι ἐκκλητος, καὶ νὰ δημοσιευθῇ
 διὰ τῆς ἑφημερίδος.

Ἐξεδόθη ἐν Αἴγιῳ, τὴν 7 Ἰανὺν 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Χρυσόπουλος.

Ὁ Γραμματεὺς Σπ. Π. Τριανταφύλλης.

Αρ. 5774. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἀναγνώσαν τὴν ἀπὸ 15 τῆς ἐνεσῶτος ἀναφορὰν
 τῆς Κ. Ἰω. Κοροβίλλας, διὰ τῆς ὁποίας ἐξαγτέται παρὰ
 τῆς Δικαστηρίου τέτρε

1. Νὰ διορίσῃ κατὰ νόμους καὶ χωρὶς ἀναβολὴν
 τὰς ἀνήκοντας ἐπιτρόπους ἢ κηδεμόνας τῆς ἀνήλικος
 υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἀποθανόντος Γερασίου Κώπα,
 διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα ὡς πρὸς τὴν ὅποιαν
 ἔκαμεν αἴτησιν πρὸ πολλῶν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο
 κατὰ τῆς κληρονομίας τῆς εἰρημένους Κώπα.

2. Νὰ καταδικάσῃ τὴν κληρονομίαν ταύτην εἰς
 τὰ δικαστικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα.

Παρατηρεῖ,

Ὅτι τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ἀπὸ τὰς 24 Μαρτίου

τῆς τρέχοντος ἔτους προγράμματος ὑπ' Αρ. 5732
 (ὁδ. 10). προσεκάλεσε τὰς συγγενεῖς τῆς ἀποθανόντος
 Γ. Κώπα νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον, διὰ νὰ
 σκεφθῶσι περὶ τῆς ἐκλογῆς ἐπιτρόπων τῆς περὶ
 ὁ λόγος ἀνήλικος.

Ὅτι μολονότι παρήλθεν ἡ διωρισμένη διὰ τῆς ἐφ.
 δέντος προγράμματος προθεσμία, οἱ συγγενεῖς ὅμως
 τῆς εἰρημένους ἀνήλικος δὲν ἐπαρυσιάθησαν εἰς τὸ Δι-
 καστήριον, διὰ νὰ συγκροτηθῇ τὸ παρὰ τῆς νόμου ἀπα-
 τέμενον οἰκογενειακὸν συμβῆλιον.

Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀναβληθῇ περαιτέρω ἡ
 πρόοδος τῆς πρὸ πολλῶν κινήσεως ἀγωγῆς τῆς Κωρο-
 βίλλας, διὰ τὴν ἔλκεψιν ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος τῆς
 ἀνώτερου μνημονευθέντος ἀνήλικος.

Ὅτι ἡ ἐπιτροπεία τῆς περὶ ὁ λόγος ἀνήλικος
 ἀνήκει κατὰ τὰς νόμους εἰς τὰς πλησιέστερας συγ-
 γενεῖς αὐτῆς.

Ὅτι, κατὰ τὰς ὁποίας ἡδυνήθη τὸ Δικαστήριον νὰ
 λάβῃ πληροφωρίαν, οἱ στενότεροι συγγενεῖς αὐτῆς, τῆς
 ἀνήλικος εἶναι ἡ μήτηρ τῆς Κ. Γαρῆφω Κώπα, καὶ ὁ
 πατρόςθεν θεῖός τῆς Κ. Διονύσιος Κώπας.

Διὸ ἀποφαινεται.

Α'. Οἱ Κ. Γαρῆφω Κώπα, καὶ Διονύσιος Κώπας
 διορίζονται ἐπιτροποὶ τῆς ἀνήλικος υἱὸς τῆς τελευτή-
 σαντος Γ. Κώπα ὑπὸ τὰς ἔρως τῶν νόμων.

Β'. Οἱ διαληφθέντες ἐπιτροποὶ ὑποχρεῶνται νὰ
 συντάξωσι καὶ παρυσιάσωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο
 ἐντὸς ἑκάστων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὰς διακοινώσεως
 τῆς παρῶσης πράξεως ἀκριβῆ ἀπογραφὴν τῆς, κι-
 νητῆς, αὐτοκινήτης καὶ ἀκινήτης περιουσίας τῆς ἀπο-
 βιώσαντος Γ. Κώπα.

Γ'. Νὰ κοινοποιηθῇ ὅσον τάχιον πρὸς τὰς αὐτὰς
 ἐπιτρόπους ἢ ἀγωγὴ τῆς Κ. Ἰω. Κοροβίλλας διὰ
 νὰ ἀπολογηθῶσιν.

Δ'. Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀνατίθενται εἰς βάρος
 τῆς κληρονομίας.

Ε'. Ἡ παρῶσα πράξις νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὰς
 διαληφθέντας ἐπιτρόπους, καὶ πρὸς τὸν Δημόσιον Συνή-
 γορον τῆς κατὰ τὴν Πελοπόννησον Ἐκκλητῆς Κριτηρίου
 νὰ καταχωρηθῇ δὲ καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐφημερίδα
 πρὸς πληροφωρίαν ὅτινος ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 17 Ἰανὺν 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χαρὰλ. Μηλιάνης.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Αρ. 20. 25 Ιουνίου 1832.
Ε. Α.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ,

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Εκπαι, Φοίνικας 36.
Εξορκισαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αι συνδρομαί γίνονται, ενταύθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 30. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεία.

Ἀπὸ ὅσας πληροφορίας θετικῆς ἐπορίσθη ἡ Γραμματεία
αὕτη, συνάγεται ὅτι αἱ περισσότεραι τῶν Δημογεροντιῶν,
ὡσάκις ἐφοδιάζουσι τοὺς πλοίαρχους μὲ τὰς πιστοποιητικὰς
ἀναφορὰς τῶν, ὡς πρὸς τὰ ναυτιλιακὰ ἐγγράφων, ἐπιβάλ-
λουσιν εἰς τοὺς ἰδίους καὶ πληρωμὴν, ὥσπιν ἐκάστη προαιρεῖ-
ται. Τὸ ψήφισμα δὲν προσδιορίζει καμμίαν πληρωμὴν περὶ
τῶν πιστοποιητικῶν τούτων ἀναφορῶν. Οὔτε ἄδικον, οὔτε θα-
ρὺ θεωρεῖ ἡ Γραμματεία τὸ νὰ δίδεται τι ἀπὸ τοὺς πλοίαρ-
χους τοὺς λαμβάνοντας τὴν πιστοποίησιν ταύτην· ἀλλ' ἄ-
δικον θεωρεῖ καὶ θαρὺ, τὸ ἀπροσδιόριστον, τὸ ὅποιον καταν-
τᾷ αὐθαίρετον. Τούτου χάριν ἡ Γραμματεία εἰς παῦσιν τῆς
εἰσχωρησάσης καὶ ἐπικρατούσης καταχρήσεως, καὶ εἰς δι-
καίαν ἀντιμισθίαν τῶν δημογεροντικῶν γραφείων, νομίζει
πρέπον νὰ προσδιορισθῇ τακτικὴ πληρωμή τις ἐπὶ τῶν πιστο-
ποιητικῶν τούτων ἐγγράφων, κατὰ τὸν ἀκόλουθον κανόνα.

Πλοῖα τῆς Α' Κλάσεως
Ἀπὸ τόνων 15 μέχρι τῶν 100 Φοίν. 1: Α. 20.
Ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα 2: 40.

Πλοῖα τῆς Β' Κλάσεως
Ἀπὸ 5 μέχρι τῶν 10 40.
Ἀπὸ 11 ἕως 14 80.

Ἡ Γραμματεία καθυποβάλλει τὴν γνώμην τῆς ταύτης εἰς
τὴν ἐπίκρισιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία, ἂν καὶ τὴν ἐγκρί-
νῃ, ἐπειδὴ πρόκειται λόγος περὶ φόρων, οφείλει νὰ ἀπαιτήσῃ,
πρὶν ἐνεργηθῇ, καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Μαΐου 1832.
Ὁ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Αρ. 3. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Αρ. 30 ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν
Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεῶς
θεωροῦσα ὅτι κατὰ τὰς παρατηρήσεις του εἶναι δίκαιον νὰ
κατανοηθῇ τὸ ποσὸν τῆς πληρωμῆς, τὴν ὁποίαν αἱ πλειότε-
ραι τῶν Δημογεροντιῶν τοῦ Κράτους ἐπιβάλλουσι κατ' ἀρέ-
σκειν εἰς τοὺς πλοίαρχους, ὡσάκις ἐφοδιάζουσιν αὐτοὺς μὲ
τὰς ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν,
ἀπορώσας τὴν ἐκδοσὶν τῶν ναυτιλιακῶν τῶν διπλωμάτων
ἀκούσασα καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζει.

Α'. Ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα λαμβάνοντα ἀπὸ
τὰς ἀνηκούσας Δημογεροντίας τὰς ἀναφορὰς τῶν, δυνάμει
τῶν ὁποίων ἐφοδιάζονται μὲ διπλώματα τῆς Κυβερνήσεως,
θέλουν πληρῶναι δι' αὐτὰς δικαίωμα ἐπὶ τῇ βράσει τῶν τόνων,
ὡς ἀκόλουθως·

Τὰ πλοῖα τῆς Α' Κλάσεως τὰ ἀπὸ τόνων 15 μέχρι τῶν 100
θέλουν πληρῶναι Φοίνικα ἓνα καὶ Λεπτὰ εἴκοσι Αρ. 1: Α. 20·
τὰ ἀπὸ τόνων 101 καὶ ἐπέκεινα Φ. δύο καὶ Α. τεσσαράκ. 2: 40.

Τὰ πλοῖα τῆς Β' Κλάσεως τὰ ἀπὸ τόνων 5 μέχρι τῶν
10 θέλουν πληρῶναι Λεπτὰ τεσσαράκοντα 40·
τὰ ἀπὸ 11 ἕως 14, Λεπτὰ ὀγδοήκοντα 80.

Β'. Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ψήφισματος ἀνατίθεται εἰς
τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Γραμ-
ματεῖα, καὶ ἀρχεταὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιηθῇ εἰς τὰς ἀνη-
κούσας Δημογεροντίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ιουνίου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Δ.
ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΜΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Αρ. 79. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμ-
ματεῶς,

Διατάττει.

Ὁ Συνταγματάρχης Κύριος Γκριλλάρδος διορίζεται Γε-
νικὸς Διευθυντὴς τοῦ τακτικοῦ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει ἐνεργήσῃ τὸ
παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Μαΐου 1832.
Ὁ Πρόεδρος Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ,
Α. ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑ-
ΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Κ. ΖΗΓΡΑΦΟΣ.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ τακτικοῦ σώματος ἐξέδωκε
πρὸς αὐτὸ μετὰ τὸν διορισμὸν του τὴν ἐξῆς προκήρυξιν.
Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καὶ στρατιῶται!
Ἡ Σ. Κυβέρνησις εὐχεστήθη νὰ με τιμήσῃ μετὰ τὴν ἀρχη-
γίαν τοῦ τακτικοῦ σώματος. Ἀναδεχόμενος τὴν τιμὴν ταύ-
την δὲν ὑποκρύπτω ποσῶς τὸ βᾶρος τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποίαν
ἀναλαμβάνω πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τοὺς ὅμιλ' γνωρίζω τὸ
δεινὸν τῶν περιστάσεων καὶ τὴν ἐνδοκίαν τῶν μετῶν. Στρα-

ἔχουσιν, τὴν ὁποίαν ἔχουν τώρα ἐν ὀνόματι τοῦ Ἡγεμόνος. Τοιοῦτοτρόπως οἱ Ἀποστολικοὶ, τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον προ-
τιθέμενοι, δὲν θέλουν παύσει τοῦ νὰ ἐμποδίζωσιν ἐκεῖνο, τὸ
ὁποῖον δι' ἐκείνους ἐκτελεῖται ὅτι εἶναι ἐπιζήμιον εἰς τὸν θρόνον καὶ
εἰς τὴν στασιαστικὴν.

(Ἐφ. Μάλτας.)

Πρὸς τὰ τέλη τοῦ Μαΐου ἐν τινι συνεντεύξει γενομένη κατὰ
τὴν ἑμπειρίαν μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων καὶ τοῦ
Βασιλέως τῶν Βελγίων, συναφωνήθη ὀριστικῶς τὸ συνοικέσιον
τοῦ Λουβροῦ μετὰ τῆς πρεσβυτέρας θυγατρὸς τοῦ Φιλίπ-
που, τῆς Πριγκιπίσσης Λοδοβίκης τῆς Αὐρηλίας. Λέγεται δὲ
ὅτι τὸ συνοικέσιον τοῦτο θέλει ἐορτασθῇ πολλὰ γρήγορα.

Τὴν 17 Μαΐου εἶχε φθάσει εἰς τὸ Ἀμβούργον ὁ ἐν Παρι-
σίῳ Πρέσβυς τῆς Ρωσίας, καὶ ἐμελλε ν' ἀποπλεύσῃ ἐκεῖθεν
διὰ τὴν Πετρούπολιν.

Τὴν 23 Μαΐου ἐψηρηφορήθη κατὰ τὴν τρίτην ἀνάγνωσιν
τὸ περὶ μεταρρύθμισεως προβούλευμα εἰς τὸ Συνέδριον τῶν
Ὁμοτίμων τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐπέρασε μὲ πλειοψηφίαν 84
ψήφων. Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην δὲν πικρευρέθησαν πολ-
λοὶ τῶν διαφωνούντων Λόρδων, ἐν οἷς καὶ ὁ Λόρδος Βέλλιν-
γκτων καὶ ὁ Λόρδος Λίνδουρστος. Τὴν δὲ 26 Μαΐου ἐστάλη
εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ὁμοτίμων δι' ἐπιτροπῆς καὶ ἡ παρὰ
τοῦ Βασιλέως ἐπικύρωσις, καὶ οὕτως ἐγένετο Νόμος τῆς Πο-
λιτείας τὸ περίφημον τοῦτο Προβούλευμα.

Περὶ τῆς ἐν Παρισίοις στάσεως τῆς Δημοκρα-
τικῆς καὶ τῆς Καρολικῆς φατρίας κατὰ τὴν
24 καὶ 25 τοῦ Μαΐου.

Περίληψις ἐκ τῆς Ἐφημερίδος Μονήτωρος, τῆς
26 τοῦ Μαΐου.

Ἀπὸ τὰ ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου ἐπιχει-
ρισθέντα κινήματα κατὰ τῆς κοινῆς ἡσυχίας ἀπεδείχθη ὅτι
οἱ φατριασταὶ τοῦ ἐκπεσόντος γένους καὶ οἱ φίλοι τῆς ἀκρά-
του δημοκρατίας ἠνώθησαν εἰς κοινὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ κατα-
στρέψωσι τὰ καθεστῶτα. Συνεφωνήσαν δὲ αἱ δύο αὗται φί-
σει ἀντικείμεναι φατρίαι νὰ συμπράξωσιν εἰς τοῦτο, ἐλπί-
ζουσα ἑκατέρα νὰ πρωτεύσῃ αὐτὴ, ἡ θριαμβεύουσα ν' ἀφα-
νίσῃ τὴν ἄλλην. Αἱ μυστικαὶ ἐταιρίαι ἀμφοτέρων συνδικαι-
νώθησαν χθὲς εἰς ἐπιτήδες συνεύρεσιν, καθότι ὅλοι οἱ συλλη-
φθέντες παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἦσαν Καρολισταὶ καὶ Δημο-
κρατικοί. Ὁ σκοπὸς τῶν ἦτον νὰ διεγείρωσι τὸν λαόν, ὅστις
εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς τὸν Βασιλέα καὶ εἰς τὸν Χάρτην
τοῦ 1831. Ἀλλ' ἡ ἐθνικὴ φρουρά καὶ ὁ στρατὸς ἠνωμένοι
ἐματαίωσαν τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν.

Ἀπὸ τῆς 21 ἐτι τοῦ Μαΐου ἡ τῶν Φιλοδημίων Ἐται-
ρία εἶχε δοκιμάσει νὰ κάμῃ κάποιαν προσπάθειαν κατὰ τὴν
κηδεῖαν τοῦ νέου Γαλλοῦ, γνωστοῦ διὰ τὴν θερμότητα τῶν
δημοκρατικῶν φρονημάτων τῶν. Ἀλλ' ὁ θάνατος τοῦ στρα-
τηγοῦ Λαμάρκα παρέστησεν εὐκαιρίαν πικροτέραν εἰς τοὺς
στασιώδεις, ὅθεν καὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ νὰ κά-
μωσι πλέον ἐπιχειρήσεις ἀποφασιστικὰς. Ἐγένετο λοιπὸν πολ-
λαὶ συγκαλέσεις καὶ εἰδοποιήθησαν ὅλοι οἱ εἰς διάφορα ἐπι-
τηδεύματα ἀναγόμενοι ἑταῖροι. Τὴν δὲ 23 τὸ ἑσπέρας συν-
εωθέντες τινὲς διέγραψαν τὸ σχέδιον τοῦ αὐρινοῦ ἐπιχειρή-

ματός τῶν. Ἀπεφάσισαν νὰ μεταφερθῇ τὸ λείψανον τοῦ στρα-
τηγοῦ Λαμάρκα εἰς τὸ Πάνθεον, παρὰ τὴν γνώμην τῆς οἰκο-
γενείας του. Ἐστοχάζοντο δὲ οὕτως οἱ δημογῶγοι ὅτι ἐμελλε
νὰ ἀκολουθήσῃ σύγκρουσις μὲ τὸ στράτευμα, σύγκρουσις, διὰ
τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἔκαμνον τὰς προετοιμασίας τῶν. Εἶχον
δὲ ἐτοιμασθῇ καὶ φυλλάδια διὰ νὰ μοιρασθῶσιν εἰς τὸν
λαόν. Εἰδοποιήσαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ Καρολισταὶ τοὺς οἰ-
κειοὺς αὐτῶν, ν' ἀκολουθήσωσι καὶ βοηθήσωσιν ὅλα τὰ κινή-
ματα τῶν δημοκρατικῶν.

Ἀνακαλύψασα ἐγκρίτως ἡ Κυβέρνησις τὰ σχέδια τῶν
ἐπιχειρήσεων τῆς συνωμοσίας ταύτης, ἔλαβε πρόνοιαν περὶ
τοῦ πράγματος καὶ ἔδωκε τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς. Διωρί-
σθη ἡ πολιταρχία νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸ νὰ προσέχῃ
τὴν πορείαν τῆς κηδεῖας.

Πρὸς τὴν 10 ὥραν τὸ πρωὶ τῆς 24 ἤρχισαν νὰ συναθροί-
ζονται διὰ τὴν ἐπικήδειον πομπὴν οἱ μὲν εἰς τὴν πλατεῖαν
Κογκορδίαν, οἱ δὲ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Βασιλικῆς
καὶ τῆς τοῦ Ἀγ. Ὁνωρίου. Ἀνυπόμονοι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν,
ὁποῖοι δὲν λείπουν ἀπ' ὅλα τὰ κόμματα, ἤρχισαν εἰς τοὺς
τόπους τούτους τῆς συναθροίσεως νὰ κάμνωσιν ἐχθροπραξίας
κατὰ τινῶν ἀξιωματικῶν τῆς πόλεως διαβαινόντων ἐκεῖθεν
πρὸς τὴν πλατεῖαν, καὶ νὰ κραυγάζωσι Ζήτω ἡ Δημο-
κρατία!

Πορευομένης τῆς κηδεῖας ἐξωθεν τῆς πλατείας Βενδόμ,
οἱ στασιασταὶ ἔστρεψαν βιαίως τὴν πομπὴν ἀπὸ τὸν προσ-
διωρισμένον δρόμον τῆς διὰ νὰ περάσῃ ἐνδοθεν τῆς πλατείας
ταύτης. Ἡ πολιταρχία δὲν ἠθέλησε νὰ κάμῃ κἀνὲν ἐμπόδιον
διὰ νὰ μὴ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς στασιώδεις νὰ ἐκτελέσω-
σι τοὺς ἐπιβούλους σκοποὺς τῶν. Ἡ ἐπικήδειος πομπὴ ὑπῆ-
γεν ἕως εἰς τὴν Βασιλλίαν χωρὶς νὰ συμβῇ κἀνὲν κίνημα
παρεκτὸς τῶν στασιαστικῶν κραυγῶν, τῶν ἀπειλῶν καὶ παν-
τοδαπῶν προκαλέσεων. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πλατείᾳ συνέβη κά-
ποια ἔρις μεταξὺ τῶν παρακολουθούντων, τῶν μὲν, θελόντων
νὰ σταθῇ ἡ κηδεῖα καὶ νὰ ἐκφωνηθῶσιν ἐπιτάφιοι λόγοι,
τῶν δὲ, μὴ στεργόντων εἰς κάμμίαν διακοπὴν. Καὶ οὗτοι
μὲν ὑπερίσχυσαν τώρα ὅταν δὲ ἐφθασεν ἡ κηδεῖα εἰς τὸ
ἄκρον τοῦ περιτεχνίσματος Βουρδὼν, ἀνεδόθη τότε ἡ ἐξαφίς
τῶν συνωμοτῶν, ἐρρέθησαν λόγοι ἐρεθιστικοὶ καὶ στασιώ-
δεις, εὐφημίσθησαν καὶ ἐδυσφημίσθησαν ὀνόματα, πῖλοι τῆς
ἐλευθερίας ἀνεφέρθησαν, καὶ τὸ σύνθημα τέλος πάντων: Εἰς
τὸ Πάνθεον! ἔδωκεν ἀρχὴν εἰς τὸ κίνημα. Ὁ ἐξ ἐνέδρας
τουφεκισμὸς κατὰ τῶν ἐπιλέκτων ἐγένετο τὸ σημεῖον τῆς μά-
χης, τὴν ὁποίαν ἤθελον νὰ συστήσωσιν. Ὁ συνταγματάρχης,
ὁ ὑποσυνταγματάρχης καὶ εἰς ἱλαρχὸς ἐκ τῆς πολιταρχίας
ἐπληρώθησαν. Ὅθεν ἀντεπευροβόλησε κατὰ τῶν στασιαστῶν
τὸ στράτευμα, καὶ τοὺς διεσκόρπισεν. Ἐπιστρέφοντες δὲ οὗτοι,
ἀφώπλιταν δύο φυλακὰς, καὶ ὑπήγαγον φωνάζοντες: Ζήτω
ἡ ἐλευθερία! Ζήτω ἡ Δημοκρατία! φέροντες πρὸ
αὐτῶν πῖλον ἐρυθρὸν ἐπὶ κονταρίου ὑψωμένον. Ἐκ τούτου
διεμοιράσθησαν εἰς διάφορα μέρη οἱ στασιασταί, εἰς τὰ
ὁποῖα κατῴρθησαν ν' ἀφοπλίσωσι καὶ τινὰς ἄλλας μεμονω-
μένας φυλακὰς.

Ἀχυρώθησαν δὲ κατὰ διαδοχὴν εἰς διάφορα μέρη καὶ
μαλιστα τὸ ἑσπέρα, ἀλλ' ἀνετράπησαν ὅλα τὰ χαρακώμα-
τά των, συνεκλήθησαν δὲ καὶ πυροβόλα, τὰ ὁποῖα εἶχον
κρύψει ἐπιμελῶς οἱ στασιασταί, καὶ ἐκκρύβθησαν οἱ ὁμαλοὶ
των. Αἱ κυριώτεραι συμπλοκαὶ ἐγένοντο ἑσπέρας εἰς τὰ
πέρα τῆς ἐνορίας τοῦ Μοντεμάρτου. Ἡ ἀνέβλην ἐκεῖ οἱ στα-
σιασταὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν τῆς Γαλλικῆς Τριανταετίας

καὶ τοῦ Ταχυδρομείου, ἀλλ' ἀπήντησαν ῥωμαλαίαν ἀντί-
στοιν παρὰ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς καὶ τὸν στρατευμάτων τῆς
γραμμῆς. Ἐξήτησαν δὲ νὰ παρατείνωσιν τὴν μάχην εἰς τὴν
νύκτα, διὰ νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὸ σκότος, συντρίβοντες τὰ
φάρμακα. Ἀλλ' ὅσον πλέον κινῶνεν ἡ μηχανήτων, τόσοι πλέον
περιώργιζε τὸν λαόν. Ὅθεν προσέδραμον εἰς ἀπελπιστικὰ
κινήματα. Τὴν 10 ὥραν τῆς νυκτὸς ἤνοιξαν ὀπλοποιοὶ τινες
ἐκαστήριον, καὶ ἔλαβον 130 πυροβόλα καὶ 130 ξίφη. Περί
δὲ τοῦ μεσονυκτίου συναθροίζοντο ὠχυρόντο εἰς τὸ προ-
αίμιον τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσωσι νὰ
δυνέωσι τὸν ἥσυχον λαὸν ἐκείνης τῆς ἐνορίας. Ἡ δὲ ἐθνι-
κή φρουρὰ κατέσφραγεν ἐκείνην τὴν νύκτα ὅλας τὰς ἄλλας
ἐνορίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας ἐφυλάττον εἰς διάφορα μέρη
πρὸς ὑπεράσπισιν των.

Τὸ ἐσπέραις ὁ Βασιλεὺς ἦλθεν ἐκ τοῦ Σχιγκλοῦδ εἰς τὴν πό-
λιν, θέλων νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν ἐθνικὴν φρουρὰν, τὸ τῆς γραμ-
μῆς στρατεῦμα καὶ τὴν πολιτικὴν φυλακὴν. Ὑπεδέχθησαν δὲ
αὐτὸν ἅπαντες ἔμπροσθεν τοῦ δημοσίου οἴκου τῶν Τουλλερίων
μετὰ μεγίστης ἀφροσύσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Οἱ εἰς τὰ περίεξ τῶν Παρισίων εὐρισκόμενοι λεγεῶνες τῆς
ἐθνικῆς φρουρᾶς, μαθόντες τὴν νύκτα τὰ γεγονότα, ἔσπευ-
σαν εἰς βοήθειαν, καὶ ἠνώθησαν τὴν ἐπαύριον πρωτὶ μετὰ τὴν
ἐθνικὴν φρουρὰν τῶν Παρισίων, μετὰ τῆς ὁποίας συνηγωνί-
σθησαν μετὰ ἀμύλλαν καὶ ζήλον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς κοινῆς
ἡσυχίας. Ἐκεῖνο τὸ πρωὶ ἔκαμιν ὁ Βασιλεὺς γενικὴν ἐπιθεώ-
ρησιν τῶν στρατευμάτων εἰς τὴν πλατεῖαν Καρουσέλ, ὅπου
ὁ ἐνθουσιασμός ἐδείχθη ὁμαλῶς εἰς τὸν ἄκρον βαθμόν. Ἐκεῖ-
θεν δὲ διεσπάρησαν ἀλλεπαλλήλως τὰ στρατεύματα εἰς διά-
φορα μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα διατάχθησαν παρὰ τῶν ἐπιτελῶν.

Οἱ στασιασταὶ ὠχυρώθησαν τὸ πρωὶ μετὰ χαράκωμα εἰς τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Μερῆ, καὶ ἐσήμανον πρὸς ὀλίγην ὥραν τοὺς
κώδωνας πρὸς δημεγεροσίαν. Ἐχρειάσθη λοιπὸν νὰ φερθῇ πυ-
ροβολικὸν διὰ νὰ καταβληθῶσιν αἱ θύραι τοῦ ναοῦ, καὶ οὕτως
ἦτε ἐκκλησίαι καὶ αἱ περίεξ αὐτῆς κατεχόμεναι ὑπὸ τῶν στα-
σιαστῶν οἰκίαι προσεδιλήθησαν ῥωμαλαίως καὶ ἐκυριεύθησαν
ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν φρουρὰν καὶ τὸ τῆς γραμμῆς στρατεῦμα.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς 25 Μαΐου ἔγειναν διάφορα
πολεμικὰ κινήματα καὶ συμπλοκαί, κατὰ τὰς ὁποίας ἐνίκη-
θησαν καὶ κατετροπώθησαν οἱ στασιασταί.

Πλείστοι ἐφυλακώθησαν, οἱ μὲν συλληφθέντες κατὰ τὰς
μάχας, οἱ δὲ εἰς τὰς οἰκίας των.

— Τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐκηρύχθη ἡ
πόλις τῶν Παρισίων προσωρινῶς εἰς κατάστασιν πολιορκίας, καὶ
ἐσυστάθησαν πολεμικὰ συμβούλια, διὰ νὰ κρίνωσι τοὺς συλλη-
φθέντας, οἵτινες λογίζονται περὶ τοὺς δισχιλίους.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν θανατωθέντων εἶναι εἰσέτι ἄγνωστος.
Λέγεται δὲ ὅτι εἰμπορὸν νὰ λογισθῶσιν ἀπὸ 300 ἕως 600.

— Τὴν 26 ἀποκατεστάθη ἐντελὴς ἡσυχία εἰς τὴν πόλιν, καὶ
οἱ ἄνθρωποι ἐπανῆλθον εἰς τὰς τακτικὰς ἐργασίας τῶν ἐπι-
τηδευμάτων των.

Οἱ πλείονες τῶν μαθητῶν τοῦ Πολυτεχνικοῦ Σχολείου ἠνώθη-
σαν μετὰ τοὺς στασιαστὰς κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τῆς διεγέρσε-
ως των· ὅθεν διὰ βασιλικοῦ διατάγματος διελύθη αὐτὸ τὸ
σχολεῖον διὰ νὰ ἀνασυσταθῇ ὕστερον. Διελύθη ὁμοίως καὶ τὸ
πυροβολικὸν τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς διὰ τὴν παράβασιν τῆς
πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Χάρτην πίστεώς του.

Ἐκ Σμύρνης, 13 Ἰουνίου.

Κατὰ τὴν Ὁθωμανικὴν Ἐφημερίδα, ἐπιστολὴ τοῦ Μεγά-
λου Βεζύρη καταγράφει τὰς ἐν Βοσνίᾳ ἐπιτυχίας τῶν βασι-

λικῶν. Ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Φότσας καὶ τοῦ Μισταρίου, ἕως
τώρα σύμφωνοι πάντοτε μετὰ τοὺς τοῦ Βοσνα-Σαραγίου, ἰδόν-
τες τὰς νίκας τοῦ βασιλικοῦ στρατοῦ, ἐπρόσπεσαν εἰς τὸν Βε-
ζύρη, καὶ ἀφ' οὗ ἐξήτησαν συγνώμην ἀπ' αὐτῶν, ἐπαρκαλί-
λεσαν προσέτι νὰ τοὺς δοθῇ Μουσελίμης ὁ συμπολίτης των
Ζυλφιαρ-Πασάς, καὶ ἀπέλαυσαν τὰ ζητήματά των.

Τὰ ἴδια εἶχαν ἀποφασίσαι καὶ οἱ τοῦ Τσελεπῆ-Παζαρίου.
Ἀλλ' ὁ εἰς τὸ Πρεπολ νικηθεὶς Σεργὺς Ἀλή-Πασάς, ἓνας τῶν
πρώτων δημεγερτῶν, ἐμβὰς ἐκεῖ μετ' ὀλίγους φυγάδας τοὺς
ἐμπόδισεν.

Ἡ Βράτσα καὶ τὸ Ἀλατζᾶ-Χανι θεωροῦνται διὰ τὴν τοπο-
θεσίαν των ὡς κλειδιά τοῦ Βοσνα-Σαραγίου. Ἐστάλθησαν κατ'
αὐτῶν ὁ Χασάν-Ἀγας Κιάχαγιας τοῦ Μαχμουδ-Πασα, καὶ Μαχ-
μουδ-Ἀγας Διβιτδάρης τοῦ Σαδὶρι Ἀζιμί· καὶ ὅτε ἐπλήσιασαν,
οἱ ἀποστάται μολὶς εἶδαν τὰ στρατεύματα νὰ ἔρχονται, καὶ
εὐθὺς ἀφήσαντες τὸν τόπον ἔφυγαν, ὅπου ἐμβάντες εὗρηκαν
τινα κανόνια καὶ πολλὰ πυλεμεφόδια.

Καὶ εἰς τινὰς μικρὰς ἀντιστάσεις καὶ ἐκεῖ πλησίον καὶ
ἀλλαχοῦ, ἐνίκηθησαν ἢ ἐδιώχθησαν οἱ ἀντάρται.

Τὴν 29 Μαΐου ὁ Βεζύρης ἀνέχωρησεν ἀπὸ τὸ Οὐσκιούδ,
διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς Βοσνίαν.

— Ὁ Γενικὸς Ἀρχιστράτηγος Χουσεΐν-Πασάς ἐκίνησεν ἀπὸ
τὸ Ἰκνίον μετὰ τὰ στρατεύματα, καὶ ἀνεχώρησεν ἀποτεινόμε-
νος εἰς τὸν ὁποῖον ἐδιωρίσθη σκοπόν.

— Μέρους τοῦ στόλου συνιστάμενον ἀπὸ δώδεκα πλοῖα
ἔφθασε κατ' αὐτὰς εἰς Μιτυλήνην· καὶ ἡ ἐδῶ Διοίκησις ἔλαβε
προσταγὴν νὰ στείλῃ, ὅσον τάχιστα, τὰς ἐδῶ ἐτοίμους ζωο-
τροφίας, καὶ φορτόναι μετὰ εἰς διάφορα φορτηγὰ παξη-
μάδι καὶ ἄλλα ἐδώδιμα, διὰ νὰ τὰ κομίσωσιν εἰς τὸν στό-
λον, ἂν τὸν φθάσωσιν εἰς Μιτυλήνην, εἰδὲ μὴ, εἰς Χίον, ἢ εἰς
Ῥόδον. Λέγεται ὅτι τὰ ἐφόδια θέλουσιν ἀποτεθῇ εἰς τὴν Ἀλε-
ξάνδρειαν τῆς Κιλικίας (Ἀλεξανδρέταν), ἡ ὁποία διωρίσθη
γενικὴ ἀπυθῆκη τῶν τροφῶν καὶ λοιπῶν ἀποσκευῶν.

(Μνημοσύνη.)

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 6 Ἰουνίου. — Ὁ στόλος συνεπλη-
ρώθη εἰς τὴν Καλλιόπολιν. Πολὺ ἐμεγάλωσεν ἡ φήμη τὴν
ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασε τὸ τρίκροτον τοῦ Καπετάν-Πα-
σα, ὅταν εἰσέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Καλλιπόλεως. Ἡ
βλάβη αὕτη προελθοῦσα, εἰς καιρὸν ζάλης, ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα
τῆς τρίτης σειρᾶς τῶν θυρίδων τῶν καννονίων, ὑπῆρξε πολ-
λὰ μικρά.

— Ὁ Σελικτάρης τοῦ Ἰβραήμ-Πασα ἦλθεν ἀρτίως ἐκ τῆς
Συρίας· λέγεται δὲ ὅτι φέρει προτάσεις περὶ εἰρήνης παρὰ
τοῦ Μεχμέτ-Ἀλή.

— Φαίνεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι πρὸς ὥρας
ἀφαιμένη. Νομίζεται δὲ ὅτι θέλει ἐπαναληφθῇ, ὅταν λάβωσι
παρὰ τῶν Αὐλῶν των οἱ Κύριοι Πρέσβεις ὁδηγίας ὡς πρὸς
τὰ διανοήματα, τὰ ὁποῖα ἐδηλοποίησεν ἡ Πόρτα.

— Ἀρτίως ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ Κύριος Αὐγουστῖνος Καποδίστριας.
Ὀλίγας ἐπισκέψεις κάμνει, καὶ σπανίως ἐκβαίνει ἀπὸ τὸ πλοῖόν
του. Ὁ σκοπὸς του εἶναι, καθὼς λέγεται, ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τινὰ
ἐξοχὴν περίεξ τῆς Μόσχας.

(Σμύρνης Ἐφημερίς.)

Εἰς τὰς ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ δημοσιευθείσας ἀναφορὰς τῶν πολιτῶν
τοῦ Ναυπλίου πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας καὶ πρὸς τὸν
ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν δὲν εὐρί-
σκαται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Πέτρου Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας καὶ αὐτοῦ.
Ὅθεν κατ' αἰτίαν τῆς ἀπαισιμαίας ἰσχύος τῆς ἐκδοτικῆς μηχανῆς.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

τοῖς ἰδίᾳ τῆς καθήκοντα ὑπηγόρευον ταχύτητα καὶ συντομίαν εἰς τὰς πράξεις τῆς. Ἀλλὰ τίς ἡ ὠφέλεια; μόλις ἐξεοῖδετο τοῦτερι ἐκτελέσεως ἔταλμα, καὶ ἰδοὺ παράπανα πανταχόθεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Οἱ μὲν ἐφώναζον ὅτι δὲν ἔλαβον οὐτε καὶ εἰδῆσιν τῆς κινηθείσης ἀγωγῆς ἐναντίον των· ἄλλοι, ὅτι ἡ παραχωρηθεῖσα πρὸς αὐτοὺς προθεσμία ἦτο τόσο συντομῶς πρὸς τὴν ἀπόστασιν τοῦ χωρίου των, ὥστε δὲν ἠδύνωντο νὰ φθάσωσιν, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, καὶ ἄλλοι τέλος, ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ παραιτήσων τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν, τῶν ἀμπελώνων, τῶν κήπων των, χωρὶς κίνδυνον τῆς ἰδίας των ὑπάρξεως. Ὅλοι δὲ γενικῶς ἐφώνηζον ὅτι κατεδικάσθησαν ἄκριτοι.

Ἡ Κυβέρνησις, γνωρίζουσα τὴν ἀπλησίαν τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις των, ἠναγκάζετο νὰ παραχωρῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἐπιτροπὴν· καὶ τότε ἡ ἐπιτροπὴ εἰσῆρχετο εἰς νέον στάδιον ὅχι συντομώτερον, οὐδ' ὑμνωδέτερον τοῦ πρώτου. Ἐν τοσούτῳ τὸ δημόσιον δὲν ἠδύνετο νὰ λάβῃ οὐδ' ὀβολὸν ἀφ' ὅσα οἱ ἐνοικιασταὶ ὤφειλον, καὶ ἀμφιβάλλω ἂν ἡ ἀπὸ τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις ὠφέλεια ἀνεπληρώσε καν, ὅσα ἐξωδευθῆσαν εἰς μισθοὺς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς.

Ἐκ τούτων ἔπεται, ὅτι αἱ διοικητικαὶ ὑποθέσεις, ἐξόχως μὲν ἀπὸ τῶν ἀμέσων φόρων πηγάζουσιν, πρέπει νὰ δικάζωνται ἐπὶ τόπου, διὰ τε τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν κατοίκων, καὶ διότι ἄλλως εἶναι ἀδύνατον νὰ λάβῃ μακρόθεν ὁ δικαστὴς ὅλας τὰς ἀναγκαῖας γνώσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσι τὸν ὀδηγήσει εἰς ἀποφάσεις δικαίας καὶ νομίμους.

Δύναται τώρα νὰ ἐρωτήσῃ τις· ἀφοῦ οἱ Διοικηταὶ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ δικάζωσι τὰς διοικητικὰς ὑποθέσεις, ἀφοῦ μία καὶ μὴν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ὅχι μόνον ἀνωφελής, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιος, ἔπρεπε τάχα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον μὲ νέα ἔξοδα, συσταίνοντα εἰδικὰς τοιαύτας ἐπιτροπὰς εἰς ὅλα τῆς Ἐπικρατείας τὰ τμήματα; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἂς ἀποκριθῇ ἀντ' ἐμοῦ εἰς τῶν σημερινῶν τῆς Γαλλίας νομοδιδασκάλων. Ἰδοὺ πῶς ἐκφράζεται.

« Ὑπάρχει ὅλη τις ἀληθὺς δικαστικὴ, τὴν ὁποίαν
 « ὅμως εἰς τὴν Γαλλίαν Διοικητικὴν (Contentieuse
 « administrative) συνεφώνησαν νὰ ὀνομάσωσιν. Ἡ περὶ
 « ταύτης κρίσις καὶ ἀπόφασις ἀνετέθη εἰς τὰ διοικητικὰ
 « σώματα, ἀναρμολίως ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὰ κοινὰ δικα-
 « στήρια. Π. χ. αἱ ἀπὸ τῶν ἀμέσων φόρων, καὶ, τὸ παραδο-
 « ζότερον, αἱ ἀπὸ τῆς ἐκπονήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων
 « πηγάζουσιν φιλονεικίαι, ἀντὶ νὰ κρίνωνται ἀπὸ τὰ τακτι-
 « κὰ δικαστήρια, ἀνετέθησαν εἰς συμβούλια διοικητικὰ. Δὲν
 « δύναμαι νὰ ἐννοήσω καμμίαν εὐλόγον αἰτίαν ταύτης τῆς
 « διακρίσεως. Ἐἶναι ἀνάγκη ἡ βραδύτης τῶν τακτικῶν δικα-
 « στηρίων, καὶ τὰ ἔξοδα; ἀλλ' ἐκτὸς ὅτι τὸ ὑπέρογκον τῶν
 « δικαστικῶν ἐξόδων εἶναι ἀδικία ἐπίσης σκληρὰ διὰ πάντας
 « ὑποθέσιν, ἤθελεν εἶσθαι ἀπλούστατον νὰ ἐξαιρεθῶσιν αἱ
 « τοιαῦται διαφοραὶ, καθὼς ἔγεινε διὰ τὰς δημοσίους διοι-
 « κήσεις (a l'administration publiques), αἱ ὁποῖαι κρί-
 « νονται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων χωρὶς συνη-
 « γόρους καὶ μὲ ἀπλὰ ὑπομνήματα.

« Εἰς δὲ τοὺς ἐπικαλουμένους πάντοτε τὸ παρελθόν, παρα-
 « τηρῶ ὅτι πρὸ τοῦ Π. Λοδοβίκου αἱ περὶ τῶν ἀμέσων φόρων
 « κρίσεις ἦσαν ἀνατεθειμέναι εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια, καὶ

« μὴν μετὰ τὴν καθύδρισιν τοῦ Εἰκοστοῦ, ὅτε ἡ οἰκονο-
 « ἦτον εἰς τὴν μεγαλύτεραν τῆς διαφθορᾶς, συνελάσαν
 « ἰδέαν ν' ἀναθέσωσιν εἰς τοὺς Διοικητὰς τὰς διαφορὰς
 « ὁποῖαι ἀπὸ τῶν φόρων τοῦτον ἐπηγάγον.

« Ἡ διακρίσις αὕτη, χωρίζουσα ὅ,τι δὲν ἔπρεπε νὰ χω-
 « σθῇ, δὲν συντείνει εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προσενησθῇ
 « χυσι εἰς τινα τοῦ δικαίου ἀντικείμενα, καὶ προσέτι
 « φαίνεται ἀπὸ τοὺς πολίτας τὴν ἠθικὴν ἐγγύησιν, τὴν ὅταν
 « ἂν παρέχει τὸ ἀμετάθετον τῶν τακτικῶν δικαστῶν, καὶ ὅταν
 « μισοῖ τῶν ἀποφάσεων των· τοῦτο προσέτι βιάζει ὅλας
 « τὰς ἀρχὰς τῆς δικαστικῆς τάξεως, δίδει εἰς τὴν περιπτώσει
 « ταύτην τὰ διοικητικὰ σώματα εἶναι ἐνταυτῷ δικαστῶν καὶ
 « μέρη, ἐπειδὴ καθεὶς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ διευθυνθῇ εἰς
 « αὐτοὺς διὰ νὰ μεταρρυθμίτωσι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των (1).

Τελεινῶν μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι καὶ ὁ σκεπὸς τῆς ἐνε-
 στώσεως Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον δύναται νὰ συμπερανητῇ
 συνάδει μὲ τοῦ συγγραφέως τούτου τὴν γνώμην.

Ἡ προσθήκη δημοσίων συνηγόρων καὶ εἰς τὰ Πρωτόκλητα
 Δικαστήρια, τοῦτο, κατ' ἐμὲ, τοῦλάχιστον αἰνίττεται.

Ἐν Νικηπλίῳ, τὴν 14 Ἰουνίου 1832.

Γ. Βέλλιος.

(1) Préliminaires de droit, ou introduction à un traité de legisla-
 tion générale. par M. Joseph Réy. Παρ. 118—119.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.

Τὴν ἀνάγκην, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ φιλολογία μας Λεξικολο-
 γικῆς ἀπλῆς Ἑλληνικῆς, ἐπαίσθηται προ πάντων εἰς τοὺς ἀρ-
 χαιογράφους, ἐπιχειρήτας πρὸ ἐξ ἡτῆς ἐνικυτῶν νὰ θεραπεύσων
 κατὰ μέρος, ἀνέλκον τὴν ἐργώδη σύνταξιν Λεξικολογικῆς, ἐρ-
 μηνεύοντες τὰς λέξεις ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλ-
 ληνικὸν ἰδίωμα, μὲ τὰς κυριωτέρας φράσεις, ἰδιωτισμῶν
 παροιμίας, καὶ ὅ,τι ἄλλο ἐκείνη ἀναγκάζει πρὸς ἐντέλειαν
 τοῦ ἔργου. Διὰ νὰ το κατὰστήτω δὲ χρήσιμον, ὅχι μόνον
 εἰς τοὺς σπουδάζοντας τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, ἀλλ' εἰς
 ὅλας σχεδὸν τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐπρόσθεσα καὶ τὰς
 Γαλλικὰς λέξεις καὶ φράσεις, καὶ τὰς νεωτέρας καὶ πα-
 λαιὰς ὀνομασίας πολλῶν πόλεων καὶ ἐπαρχιῶν, καὶ ἐπὶ πλε-
 ον πλῆθος ξένων λέξεων, καὶ μάλιστα Γουρκικῶν, ὅσαι διὰ
 τὸν ἐξ ἀνάγκης ἐπιμαίξαν παρεισέφερονται προ πολλοῦ καὶ
 ἐρριζώθησαν κατὰ δυστυχίαν εἰς τὴν γλῶσσάν μας, τὰς ὁ-
 ποῖας καὶ ἐρμηνεύσας, ἔταξα εἰς τὸ τέλος ὡς ἀποσκορακιστὰς.
 Ἐνὶ λέγειν ἐφιλοτιμήθη νὰ ἀναδείξω τὸ ἔργον ὅσον τὸ δυνα-
 τὸν περιεκτικώτερον καὶ μεθοδικώτερον· καὶ ἂν δὲν τὸ κα-
 τάρθωκα κατὰ τὸ ὅλον, τολμῶ ὁμῶς νὰ ἐλπίσω, ὅτι ἐπι-
 τυχα κατὰ μέγα μέρος, καὶ τέλος πάντων ἔδωκα τὴν ἀρ-
 χὴν εἰς ἄλλας συστηματικωτέρας ἐπιχειρήσεις τοῦ αὐτοῦ ἔρ-
 γου. Ἐπομένως τὸ κοινόν, εἰς τοῦ ὁποῖου καὶ μόνου τὴν φέ-
 ρειν ἀφισποῦμαι, δὲν θέλει κρίνει τῆς κόπου μου μὲ πρὸς
 λὴν αὐστηρότητα, ἀνολογιζόμενον μάλιστα τὰς δυσκολί-
 ας, ὅσας με ἦτον ἀδύνατον νὰ ὑπερνικήσω.

Συμπληρώσας ἀπὸ πέρυσιν ἀκόμη τὴν πρόθεσίν μου, ἡ-
 πρόσθερα τότε τὸ πόνημά μου εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν
 φιλολογῶν καὶ φιλοκλήων, προσηγορίας, ὅτι ἡ τιμὴ τῶν
 προσδιορισθῆ δια μόνους τοῦ ἀναγκαίου τρια Γαλλικῶν